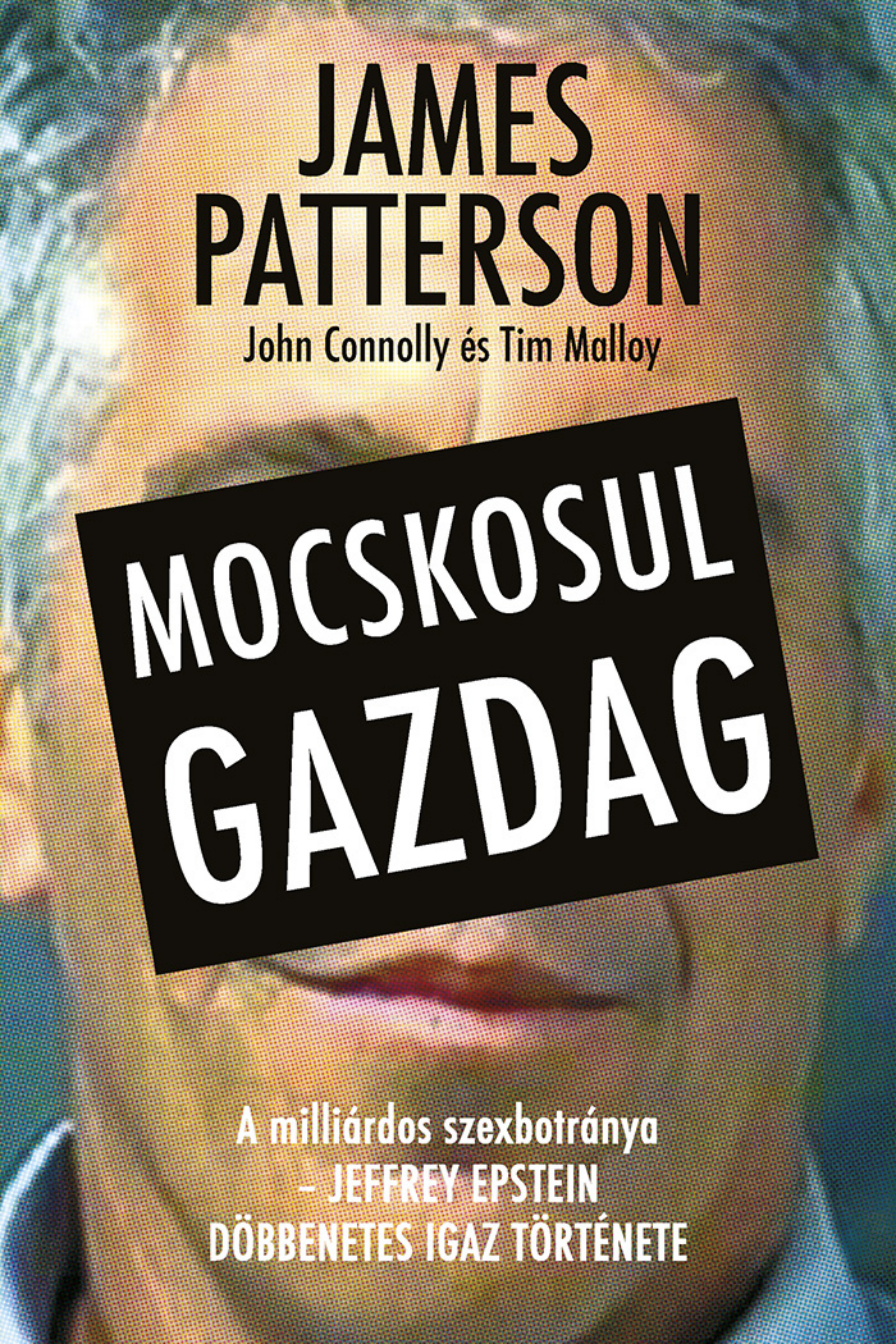

**JAMES
PATTERSON**

John Connolly és Tim Malloy

**MOCOSKOSUL
GAZDAG**

A milliárdos szexbotránya
– JEFFREY EPSTEIN
DÖBBENETES IGAZ TÖRTÉNETE

JAMES PATTERSON

John Connolly és Tim Malloy

MOC SKOSUL GAZDAG

Első kiadás

Könyvmolyképző Kiadó, Szeged, 2022

Riporter: „Ez Ikarosz története, valaki, aki túl közel repült a naphoz.”

Jeffrey Epstein: „Ikarosz is szerette a masszázst?”

– New York City, 2007

A SZERZŐ ELŐSZAVA

Egy délután éppen kellemes kis sétát tettem a manhattani Upper East Side-on barátommal, Tim Malloyjal, aki ebben a könyvben is közreműködött, és majdnem beleszaladtunk egy jól fésült, ősz hajú szomszédunkba Palm Beachről.

Éppen a Madison Avenue-n sétált, és több dolog is megragadta a figyelmet vele kapcsolatban. Egyrészt papucsban volt. Drága, hímzett, monogramos papucsban, de akkor is papucsban.

A másik, hogy két csinos nő kísérte. Még ott Manhattanben is, egy olyan szigeten, ami csak úgy vonzza a szép nőket a világ minden tájáról, ők ketten kitűntek.

A férfi félig slattyogva sétált végig a sugárúton, a két nő meg kicsit lemaradva haladt mögötte, mintha ápolók vagy a személyzete tagjai lennének.

Tim tisztes távoból követte hármasukat, végig a 71st Streeten, egy szinte már erődnek tűnő házig a tömb közepén. A látványos, terméskő homlokzattal díszített épületnek kastélyhoz is illő, négy és fél méter magas ajtaja volt. És ahogy a szomszédom papucsán, a házban is ott volt a monogram nagy rézbetűkkel: JE.

A ház, és minden bizonnyal a két nő is Jeffrey Epsteinhez tartozott, ehhez a gazdag és nagy hatalmú emberhez, aki mellest bejegyzett szexuális bűnelkövető volt, aki különösen kedvelte a kis-korú lányok társaságát.

És nemcsak a tizenhat-tizenhét évesekét, hanem a jóval fiatalabb lányokét is.

Epsteint azzal vádolták, hogy több tucat fiatal nőt, vagyis lányt molesztált. Néhányukkal sikerült peren kívül megegyeznie. Valamennyi időt ült a börtönben is a bűneiért. Elég kevés időt. De most ott volt előttünk, szabadon a nagyvilágban.

Két gyönyörű, fiatal nő társaságában.

Akkor már pár éve keringtek hajmeresztő sztorik Jeffrey Epsteinről. Az érdeklődési körünk nem is állhatott volna távolabb egymástól, de mindketten Palm Beachen éltünk, ami egy kicsi és zárt közösség, szóval voltak közös ismerőseink.

Epstein letartóztatása az egész világon a címlapokra került. Palm Beachen pedig olyan botrányt robbantott ki, aminek bőven lett következménye, és a mai napig érezni a rossz szájízt, amit maga után hagyott.

Szóval figyelemmel kísértem Epstein ügyét a médiában, és beszélgettem róla vacsora közben a barátaimmal. Merengtem azon, hogy vajon miért tartott olyan sokáig a Palm Beach-i rendőrségnek elkapni Epsteint. És hogy miután elkapták, hogyhogy olyan kevés időt ült?

Ezek voltak a legnyilvánvalóbb kérdések, de azért felmerültek mások is. Például, hogy honnan származik Epstein pénze, az a több milliárd dollár? Mintha senki sem tudta volna. És bár a médiában és a hírekben voltak részletek a kiskorú lányokról, az újságírók mintha csak arról tudtak volna, hogy mi történt a letartóztatása *után*.

Epstein nagyon szerette a masszázst. Napi két, néha három fiatal nő is megmasszírozta a villájában a szigeten. Mondhatni nagyüzemben működött a rendszer. De kik voltak ezek a lányok? Honnan jöttek? Hogyan kerültek Epstein mindentől elzárt kis utcájába Palm Beachen?

Epsteinnek nagy hatalmú barátai voltak. Bill Clintont a magán-gépén reptette, jó viszonyt ápolt államvezetőkkel, Nobel-díjasokkal és jó pár milliárdossal is. A brit trónöröklési rendben hatodik helyen álló András herceg közeli barátja volt.

Vajon ezeknek a kapcsolatoknak köszönhető, hogy Epstein ilyen hamar szabad ember lett?

Ki akartam deríteni. Végére is a házaink csak fél mérföldre voltak egymástól, és Epstein tettei kétségtelenül nyomot hagytak a városban, ahol éltem. Ez a New York-i találkozó Epsteinnel elindított valamit, és Tim Malloyjal nyomozni kezdtünk.

Összefogtunk John Connollyval, egy kemény, kíméletlenül egyenes újságíróval, aki korábban rendőr volt New Yorkban, és már csaknem tíz éve kísérté figyelemmel Epstein ügyét.

Együtt dolgoztunk, interjúkat készítettünk Epstein barátaival, visszanyúlva egészen a gyermekkoráig. Találkoztunk Epstein ismerőseivel, alkalmazottaival, szomszédaival és üzlettársaival, és végül az áldozatok családtagjaival is. Beszéltünk olyanokkal, akik részt vettek a Palm Beach-i nyomozásban, jogászokkal és más hatósági személyekkel, akik a perekben az ellentétes oldalakat képviselték – a perekben, melyek közül sok még mindig ott vesztegel a bírósági rendszer bürokratikus bugyraiban.

Az interjúkból származó anyagok, a periratok és a más nyomozások során felszínre került bizonyítékok alapján – ideértve mindazt, amit Connolly *Vanity Fair*-nél dolgozó kollégája, Vicky Ward gyűjtött össze – elkezdtük összeilleszteni a kirakós darabjait.

Bizonyos esetekben újraalkottunk rövid jeleneteket és párbeszéd-részleteket. Ezek interjúkon, a rendőrség nyomozati anyagain és a periratokon alapulnak. A lányok nevét és a személyükhöz köthető információkat megváltoztattuk, remélve, hogy így megóvhatjuk őket a további kellemetlenségektől és fájdalomtól.

Soha szemernyi kétség sem merült fel Jeffrey Epstein bűnösségével kapcsolatban. Ezt még ő maga is elismerte abban a bűnösség

beismeréséről szóló egyezségben, amit hajlandó volt aláírni 2007-ben. A kérdés az, hogy tulajdonképpen miben is volt bűnös.

Ebben a könyvben megpróbálunk erre és sok más kérdésre is választ adni ezzel a különös és rejtélyes emberrel kapcsolatban. Napjainkban az egész világon bizalmatlanság és harag övezi a lehetetlenül gazdag és hatalmas embereket. Jeffrey Epstein története pedig megmutatja, hogy ez miért is van így. Az biztos, hogy akadnak, akik úgy gondolják, a törvény rájuk nem vonatkozik, és úgy is viselkednek, mintha ez valóban így lenne.

– James Patterson, Palm Beach, 2016. február 20.

I. RÉSZ

A bűncselekmény

1. FEJEZET

Mary: 2005. február

Egy szokványos, lusta dél-floridai vasárnap délután Mary a tükörben nézi magát, és próbálja kidörgölni az álmot sötét, fáradt szeméből.

Mary csinos, alacsony lány – alig 160 centi magas –, de napbarnított és sportos, göndör hajába fekete, hennával festett csíkok vegyülnek.¹ A hálósobája csupa pink és pasztellszín, tele plüssállatokkal és fiúegyüttesek posztereivel. Mary azonban már tinédzser, elmúlt tizennégy éves, és már barátja is van. A helyes és népszerű Joe² az iskola szívtiprója, és Maryben olyan érzéseket keltett, amelyek még neki is újak, az erejük nagy, és ő maga is nehezen tudja megfejtetni őket. Joe-ra gondol akkor is, amikor iPodján megnyomja a lejátszás gombot.

Az MP3-lejátszót véletlen sorrendre állítja. Ő sem tudja, melyik dal fog elindulni, és Mary lehajtott fejjel várja az első taktusokat. Aztán hangos, szexis ütem robban ki a fülhallgatóból: Britney

¹ Mary nevét és néhány, a beazonosítására alkalmas jellemzőt megváltoztattunk, de a párbeszédet változtatás nélkül közöljük.

² Joe nevét és néhány, a beazonosítására alkalmas jellemzőt megváltoztattunk, de a párbeszédet változtatás nélkül közöljük.

Spears. A basszus átveszi a főszerepet, és Mary táncolni kezd, a csípőjét ringatva tátozja a szöveget:

With a taste of a poison paradise... (A mérgezett menny íze...)

Maryt egészen magával ragadja a dal. Csak forog körbe-körbe a szobájában, a karját kitarja, és magához öleli a gardróbban lógó ruháit, mintha tízezer rajongót ölelné a keblére. Aztán megáll, és kiveszi a füléből a fülhallgatót. Hirtelen megint csak tizennégy éves. Csak egy kislány, aki izgul és ideges.

Most azon gondolkozik, hogy mit is vegyen fel a nagy, csicsás házba.

Mary nagyon szeretne jó benyomást kelteni. Első alkalommal megy a házba. Nem akarja, hogy a kis kiruccanáson gyerekek tűnjön.

Végül fehér farmert és frissen mosott, nyakba akasztós pólót választ, amelyből kilátszik lapos hasa. Nyakában a kereszt lóg, amit Joe-tól kapott tavaly karácsonyra.

„Gondolj a pénzre!” – mondja magának.

Mary számára ez a pénz szinte felfoghatatlanul sok. Több heti bére a Mekiben. És mindezt azért, hogy megmasszíroz egy öregembert? Visszadugja a fülhallgatót, aztán újra a gardrób felé fordul, és együtt énekel Britney Spearsszel:

Don't you know that you're toxic? (Hát nem tudod, hogy megmérgezel?)

A szűk farmer tökéletesen passzol Maryre. Megnézi magát a tükörben, ujjával keretbe teszi a képet, hogy ne látszódjanak a háta mögötti Barbie babák. A Gold Coaston a nagy, magas mennyezettű hálósobákban alvó lányoknak American Girl babáik vannak. Természetes mosolyú, tökéletes, kerek, kifejezéstelen arcú babák. Az American Girl babák gyönyörűek. És drágák. De ha anyuci és apuci hajlandó kifizetni, akkor mindenképp kell, hogy legyen ott-hon. A Gold Coaston pedig a legtöbb szülő hajlandó fizetni. De itt az isten háta mögött, ahol Mary lakik, a lányok Barbie-t kapnak, azt

is csak öröklök az anyjuktól vagy a nővérüktől. Pálcikavékonyak, a mellük, mint valami rakéta mered előre. Egyébként ártatlan szájuk ívében van valami titkos tudás. Az American Girl babák kislánysak, de a Barbie-k olyanok, mint Britney Spears. Barbie ott lógázza a lábát a lányokat a nőktől elválasztó vékony vonal felett.

„Légy olyan, mint Barbie!” – mondja magának Mary.

Nem lehet ideges. Most nem. Ma nem.

Újra és újra ezt a pár szót mantrázza magának: *Nem olyan nagy ügy.*

Pedig nagyon is nagy ügy. Mary látogatása a nagy, csicsás házba nemsokára fontos mérföldköve lesz egy hónapokig tartó Palm Beach-i rendőrségi nyomozásnak. Megalapozott gyanúról szóló vádemelési javaslat, amit a Palm Beach-i rendőrség nyújt be, és végül a ház tulajdonosának, Jeffrey Epsteinnek a letartóztatásához és elítéléséhez vezet.

2. FEJEZET

Jeffrey Epstein: 2005. február

JEFFREY REGGELI RUTINJA NAGYON PRECIZ és sosem változik. Kezdeként hajnali hatkor huszonöt percet tölt teljes csöndben, vizualizálja az előtte álló napot, miközben emészti a guávából, banánból és müzliből álló reggelijét, amit a személyes séfje készít neki mindennap pontosan ugyanúgy. Aztán Jeffrey három mérföldet gyalogol végig a South County Roadon, és néha megáll, hogy mély, nyugtató levegőket vegyen.

Ez az enyhe emelkedő az óceán felé vezet. Jeffrey otthona az óceánparttal párhuzamosan haladó Intracoastal Waterway csatorna partján most a háta mögött van. Nem szeles a reggel. Az Atlanti-óceán nyugodt, a vize csillog, a halászhajók lassan ringatóznak a hullámokon a messzeségben.

Jeffrey kedvenc öltözéke a monogramos tréningnadrág, a monogramos polárpulóver és a cipzáras, kapucnis dzseki. A laza öltözetet hímzett Stubbs & Wootton papucs egészíti ki, olyan, amiből egy pár több száz dollárba kerül. Sűrű haja már őszbe fordult, de Jeffrey Epstein hajvonala még nem kezdett visszahúzódni. Ötvenkét éves korához képest rendkívül jó formában van. Száznyolcvan centi magas, a szeme barna, az álla vonala markáns.

Sosem ivott. Nem dohányzik, nem drogozik, és sok figyelmet fordít a teste és az elméje karbantartására is.

És igazán lenyűgöző elme. Leginkább a számokhoz van érzéke, érti a bonyolult számításokat és az elvont képleteket is. Jeffrey már gyerekként meg tudott oldani olyan matematikai problémákat, amelyek sok okos felnőttön is kifogtak. Valahogy azonnal rendszerbe állnak össze az elméjében a számok, amiket aztán képes megváltoztatni, kitekerni, manipulálni – sokszorozni. Lehetett volna tudós vagy matematikus. Fiatal korában számtant és fizikát tanított. Aztán befektető lett, nagyon gazdag ember. Aztán filantróp, emberbarát, mint Bill Gates. A tudomány iránti szeretetének köszönhetően milliókat adományozott tudományos szervezeteknek és olyan intézményeknek, melyek az agy rejtélyeire és a fizika nagy kérdéseire keresték a válaszokat. Több millió dollárt adományozott a Harvardnak. És adott pénzt politikusoknak is: Eliot Spitzernak, New York kormányzójának, és Bill Richardsonnak, aki Új-Mexikó kormányzója, ahol Epsteiné a legnagyobb birtok az egész államban.

Epstein Afrikába repítette Bill Clintont a magángépén. Nem azon a Gulfstreamen, ami szintén a nevéen van, hanem a Boeing-727-esén, amelynek saját tőzsdeszintje van, így a volt elnök innen is reklámozhatta számos, támogatásra érdemes kezdeményezését.

A móka kedvéért Chris Tucker humorista és Clinton jó barátja, Kevin Spacey is vele tartott az úton.

– Jeffrey rendkívül sikeres pénzember és elkötelezett emberbarát, aki különösen kifinomult érzékkel látja át a globális piacokat, és nagy tudással rendelkezik a huszonegyedik századi tudományról – mondta később Clinton a szóvivőjén keresztül. – Különösen nagyra értékeltem a nemrégiben Afrikába tett utazásom során tanúsított nagylelkűségét és tanácsait, melyek segítettek, hogy a kontinensen a demokratizálódásért, a szegények felemeléséért, a polgárközpontú szolgáltatások fejlesztéséért, és a HIV és az AIDS elleni küzdelemért emeljek szót.

Vajon Jeffrey is erre az útra gondol most?

Az első vendége kilenckor érkezik, és utána épp elég ideje marad lezuhanyozni, megebédelni és letudni pár telefont, mielőtt megérkezne a második lány.

Sarah őt egyre beszélte le.

Jeffrey számára ez is csak a mindennapos rutin része.

De ezúttal van egy izgalmas kis csavar.

Az egyik lány most jön először.

3. FEJEZET

Mary: 2005. február

ODALENT MEGSZÓLAL A CEENGŐ. Mary apja dörögve felkiabál:
– *Ella está aquí. Tu amiga con el camión.*

„Itt van a barátnőd. Akinek a kocsija van.”

Mary leszalad a lépcsőn. Meccsnap van, az apja már bekapcsolta a tévét. A mostohaanyja ügeket intéz. Mary ikertestvére is elment, görkorizik a barátaival.

– Vásárolni megyek! – kiabál be a nappaliba, és egy rágógumit dob a szájába.

– *¿Dice quién?*

„Ki mondja?”

Mary már fél lábbal az ajtón kívül van. Az apja még egyszer utánaszól, de vásárlásonként semmi sem mozdíthatja ki a foteljéből. Egyébként meg Mary biztos benne, hogy ő is örülni fog, amikor meglátja az extra pénzt, amit keres. Igazi pénzt, mint amilyet Joe kuzinja, Wendy Dobbs³ keres. Egyébként meg nem készül semmi örülségre. Wendy biztosította róla, hogy nincs miért aggódnia.

³ Wendy Dobbs nevét és néhány, a beazonosítására alkalmas jellemzőt megváltoztattunk, de a párbeszédet változtatás nélkül közöljük.

* * *

Mary apja kubai bevándorló, aki saját maga építette fel az üzletét kivitelezőként. Jól ismeri a világot, és nagyon vigyáz a két lányára. Tudja, hogy jó kislányok, igazi angyalok. Az ő tudomása szerint nem isznak, sosem próbáltak ki semmilyen drogot. Szeretik a ruhákat, a zenét még annál is jobban, Britney Spearst, Nelly Furtadót és a Maroon 5-öt, azt a fiúegyüttest a jóképű énekessel. Mary imádja Kaliforniát, ahol még sosem járt, de mégis álmodozik róla. Egyszerűen tudja, hogy egy nap majd odaköltözik. Ezt a tervet az apja is támogatja, már amíg Mary rendesen megírja a leckét, és elvégzi a házimunkát.

De az aggasztja, hogy Mary milyen társaságban forog.

Joe rendes fiú. Felelősségteljesebb, mint a korabeli amerikai suhancok többsége. De Joe unokatestvére, Wendy már más történet. Mary apja egyáltalán nem kedveli Wendyt, és ha tudna arról, mit tervez, még kevésbé kedvelné.

Egy órával korábban Wendy azt mondta Marynek, hogy több pénzt kereshetne, mint az apja egy nap alatt.

– Van ez a fickó Palm Beachen. Gazdag. Nagyon gazdag. Van repülője is. Van egy egész szigete, vágod?

Ahogy sok gyerek, aki a félsziget belső részén lakik, messze Florida tengerpartjától, Mary is többről álmodozik, mint az unalmas, kopott síkság és a plázák, amik között felnőtt. Olyan sok mindent szeretne kipróbálni és látni. Számára az alig húsz mérföldre levő Gold Coast is szinte már másik világ.

– Benne vagyok – mondta, mielőtt még lett volna ideje átgondolni.

De aztán Joe is közbeszólt.

– Mégis, ki ez a fickó? – kérdezte Joe a fejét csóválva. – Semmit sem tudsz róla!

– Több száz dollár – suttogja Mary. Nem tudott Joe szemébe nézni, de az eltökéltsége nem ingott meg. – Egyetlen óra alatt kereshettek ennyit.

Úgy tűnt, Joe azt hiszi, hogy ez tényleg megbeszélés tárgya. Hogy megvitatják a dolgot, ütköztetik az érveiket. De Mary fejében fel sem merült a gondolat, hogy ne menjen el. Ami azt illeti, inkább abban reménykedett, hogy rendszeres meló lehet a dologból.

– A lábát kell masszírozni? Ez most komoly? Ha nem aggódsz miatta, miért nem mondd el az apádnak?

– A te unokatesód, Joe! Vannak lányok, akik heti háromszor mennek hozzá.

– Biztos durván fáj a lába.

– Kuss már!

– Mondd el az apádnak!

– Tudod, milyen apa. Te sem mondasz el mindent a szüleidnek!

– De nem is megyek valami perverzhez a lábát masszírozni.

– Igazad van. Nem te, én megyek.

– És ha elmondom az apádnak? Vagy az enyémnek?

– Akkor nem látsz többé.

Mary nagyon rosszul érezte magát, amikor ezt mondta. Rossz érzés volt hazudni.

Tudta, hogy több lesz ez egy lábmasszázsnál.

Wendy ennyit azért elmondott neki.

4. FEJEZET

Jeffrey Epstein: 2005. február

JOHN KLUGE, A MÉDIAMÁGNÁS több telket is felvásárolt a környéken, lebontatta a villákat, és egyetlen hatalmas, nagy kiterjedésű birtokot hozott létre. Epstein szomszédai azonban megakadályozták, hogy ő maga újabb területeket csatoljon a már meglévő birtokához.

Epstein címe Palm Beachen a 358 El Brillo Way. A házat az ötvenes években építette egy teljesen átlagos építész, így a házból hiányzott a szomszédos épületek eleganciája. Jó nagy, jó nagy medencével – körülbelül ennyit lehet róla elmondani. Teljesen unalmas, átlagos. De ez az utolsó ház egy zsákutca végén, az utolsó telek, vagyis nagyon félreeső és elzárt.

Ma este Epsteinnek fekete Escalades-ében a Palm Beach-i nemzetközi reptér magántermináljához fuvarozzák, ahonnan csak egy rövid repülőút a Little Saint James – vagy ahogy Epstein hívja, a Little Saint Jeff's –, a saját hetvennyolc holdas szigete a Virgin-szigeteknél. Epsteinnek egyelőre még dolga van Floridában: üzlet és szórakozás egyaránt. Bár Epstein tapasztalata szerint ez a kettő remekül megfér egymás mellett.

A séta végeztével belép a kapun, elhalad az őrbódé mellett, aztán a konyhába vezető oldalajtón érkezik vissza a házba. Odabent

levegőnek nézi a mosogató szobalányt, és a széles csigalépcsőn felmegy az emeletre. Végigsétál a folyosón, amit meztelen nők fényképei díszítenek. Aztán a hálósobájában kinyit egy gardróbot. A gardrób belsejét még több képpel tapétázta ki. A falra erotikus fotók vannak felragasztva a lányokról, akik eljöttek a házába.

Ismerős arcok, ismerős testek. Ettől olyan különleges a lány, aki először jön.

Epstein az órájára néz, mielőtt becsukná az ajtót.

A Virgin-szigetek még várhat.

5. FEJEZET

Mary: 2005. február

A RÁGÓGUMINAK MÁR TELJESEN ELMENT AZ ÍZE, de azért Mary rendületlenül rágja, ahogy feszengve moccan Wendy nagy pickupjának hátsó ülésén. A lányt, aki Wendy mellett ül az anyósülésen, Mary nem ismeri. Egymás után szívja a mentolos cigiket. A zene fülsiketítő, a hátsó ülés piszkos és undorító. Mivel fél, hogy a fehér farmerja összekoszolódik, Mary a biztonság kedvéért a kezére ül. Aztán az ablakon kinézve meglátja a hatalmas The Breakers Country Clubot. A fényűző szálloda fürdik a napfényben, és valahogy valószerűtlennek tűnik – ilyesmit csak a filmekben lát az ember.

Érdekes kontraszt.

– Megvárjuk Maryt – jelenti be Wendy az anyósülésen ülő lánynak. – Aztán együtt elmegyünk a plázába.

– Melyikbe?

– A Gardensbe.

Olyan, mintha Mary ott se lenne. Szeretne ő is hozzáfűzni valamit, de abban se biztos, hogy a másik két lány válaszolna neki. Wendy mindig is sokkal lazábbnak tűnt Mary szemében, mint a korabeli lányok. A másik lány meg igazi rejtély számára. Amikor

Wendy végül hátrafordul, hogy Marynek is mondjon valamit, éles pillantásával mintha a fiatalabb lány veséjébe látna.

– Ne felejtse el – mondja Wendy a Palm Beach-i rendőrség által benyújtott vádemelési javaslat szerint –, ha megkérdezi, hány éves vagy, azt mondod, tizennyolc! – Megváltozik a fény, amikor Wendy visszafordul, de közben még mindig Maryt figyeli a visszapillantóban. – Megértetted?

Mary bólint.

– Komolyan mondom! – erősködik Wendy.

Mégis, ki hinné el? Akinek szeme van, rögtön látja, hogy Mary fiatalabb.

– Oké – mondja azért. – Felfogtam. Tizennyolc.

Mary kiveszi a felhívó telefonját, és küld egy üzenetet Joe-nak:

„Az unokatesód tökös egy S-fej.”

Nincs válasz.

„De lehet, hogy csak ribi” – írja Mary.

Még mindig nincs válasz.

„Joe biztos még a templomban van” – gondolja Mary.

Az El Bravo Wayről rákanyarodnak az El Brillo Wayre.

Wendy most már lassan vezet, betartja a sebességkorlátozást. Aztán még egyszer azt mondja:

– Amikor a fickó a korodat kérdezi, tizennyolcat mondasz.

Mary megint bólint, és halványan elmosolyodik. Azt akarja, hogy Wendy lássa a mosolyát, hogy tudja, mindent kézben tart. De Wendy szeme most már a bejárati kapura szegeződik. A kapu kinyílik, ő leparkol, aztán elsétálnak az őrbódé előtt.

– Jeffhez jöttünk – közli Wendy.

Az őr bólint – *hát persze hogy hozzá jöttetek* –, és az oldalajtóhoz vezeti őket.

Most már a konyhában vannak. Mary, Wendy és valami középkorú csávó. A férfinak hosszú arca van, a szemöldöke bozontos, a haja sűrű, ősz, és elég jó formában van. Olyan jóban, mint a sportoló srácok Mary iskolájában. Nem mondhatni rá, hogy vonzó, ahhoz túl öreg, de magabiztos, olyan magabiztosság sugárzik belőle, amit nem lehet figyelmen kívül hagyni.

A férfi mögött egy nő áll. Szőke, nagyon csinos, és sokkal magasabb Wendynél.

„Milyen különös jelenet” – gondolja Mary. Nem tud szabadulni az érzéstől, hogy a férfi őt tanulmányozza. Amikor a pasi bólint, Wendyvel együtt kísétnak a konyhából, de hamarosan már visszasa is térnek.

– Sarah! – szólítja meg a férfi a magas nőt. – Felkísérheted Maryt.

Sarah felvezeti Maryt a széles, rózsaszín szőnyeggel borított csigalépcsőn. Együtt sétálnak végig a folyosón, ahol ott függnek a meztelen nők fotói a falon. Az ablakok előtt hosszú függönyök lógnak, nem sok fényt engednek be. A levegőben erős levendulaszag terjeng.

Egy szobához érkeznek, amelyben egy zöld és rózsaszín kanapé áll. Az egyik oldalon tágas fürdőszoba, a kanapé mindkét oldalánál újabb ajtók nyílnak. Egy vitrines szekrény is áll a szobában, tele mindenféle szexjátékokkal. Van ott egy masszázságy is, meg egy meztelen nőről készült freskó a falon.

– Várj itt! – utasítja Sarah. – Jeff hamarosan itt lesz.

Mary túlzottan beijedt ahhoz, hogy bármi mást tegyen. A farmer övtartóit birizsgálja, a kanapéra ül, aztán rögtön fel is pattan.

Aztán meglátja *azt* a képet.

TETSZIK? MI IS NAGYON SZERETJÜK.

Szívből ajánljuk,
ha örömsre és felszabadult percekre vágysz!

**Már rendelhető!
ÉLVEZD MIHAMARABB!**

**MOST
KEDVEZMÉNNYEL**

lehet a tiéd!

[Megnézem.](#)

NE HAGYD KI!

Rendeld meg most a kiadónál!

Még több jó könyv

megjelenését támogatod vele.

[Imádom a jó könyveket. Kérem máris!](#)

Minden lány fiatal a fényképeken. De ez a lány egy kisbaba.
Sokkal fiatalabb még Marynél is.

A lány mosolyog, de van valami más is a mosolyában, olyan szorongás, ami nem való egy ilyen kicsike arcra. És az is hátborzongató, amit csinál: oldalra húzza a bugyiját, és a kamera felé villantja apró, almakerek fenekét.

Mary elborzadva nézi a képet, aztán megfordul, és ott áll előtte Epstein, meztelenül, kivéve a derekára tekert törülközőt.